

Dn̄j gym ja hewať husto se Grudobu widžic̄ byr-
bjať, so berste Pišma jara njeschmatnje a saschma-
tanje horje sestajane su, so je jene do druheho mu-
c̄jene bylo, tať, so je dobry Šerb neje hinať, hač̄
swultim Njeloschtom, lasowac̄ mol; da me neje
malo swebelilo, so gym ja wtu tym Prjedowanju,
jene lubosne Kono, kotrej̄ c̄i Buc̄eni: Stilus, me-
nuja, namaťať. To Waschnje prjotknjesč a ryc̄ec̄,
je schitne a skladne; a ja bych jara wintschowal, so
bychu schizy tať žorljazy a pschistojnje ryc̄eli a
pišali.

Doladaječe so, lubi Šerbjo! so wam Boh
tam w Lipsku, jenu krašnu a žonowanu Pschigadnizu
pschihotowal, a hižom pol Sta ljet, sdžeržal je.
We kotrej̄ won Šylyy Evangelistom pschihotuje,
jich do waschej Winizy sc̄elje, tať so by wam, na
dostojnych Buc̄erjach a Pokasowarjach Šbožnoszi
nepobracho. My sbjehamy s̄dobnje kwalobne Kuzy
a Wutroby ktemu Woczu, nascheho Knjesa Jesom
Krysta, so won tam taťke žonowane a wužitne To-
warstwo plodzil, tať dolho sdžeržal, a psches njo
temu c̄iškemu a dostojnemu Pschipowedanju teho
bersteho Šłowa jara horje pomhal je; a prošymy
jeho we horjazy Duchu, won žyl schitkich wošo-
kich Buc̄erjow, tamnej najwoschej Schulje, a schit-
kich tych, kiž so tam Wuc̄by dla horje džerža,
spošnej Mjeru tych Darow šwojeho Ducha napel-
nic̄: Najprjotzy pať te Stawy teho bersteho Prje-
darsteho Towarstwa, stymi šamymi Darami
šwec̄ic̄, jich Wukneuje žonowac̄, psched schitkimi
schkodnymi Kospuc̄emi swarnowac̄, a jich k̄dostoj-
nym Wajhtarjam naschich Šmejnow, dohoto-
wac̄.

Dn̄j da, najlubschi Šerbjo! Boh tu berstu
Dnc̄ šam plodzil, ju psches tať welje ljettausenty
sdžeržal, ji stajuje možnych Wobšchuzowarjow sbu-
džil, ji schitke duchomne Dobroty a žylu Polnosz
teho šbožnych c̄injazeho Evangeliona dal, ji tejšch
tať